Iodocus, Erfordensis; Locatello, Boneto [DruckerIn]; Scoto, Ottaviano [DruckerIn]: Uocabularium iuris
Venedig, 30.V.1491 [GW M12669] [Sack 3717]

est ne delicta maneāt īpunita. Ratio vero exceptionis. qꝛ nō pōt maius crimē īponi q̄ȝ falsitatl. qḋ adimit oēȝ bonorē. Et hec dicta ꝓcedūt de iure ciuili. iure nāq̄ȝ canonico ħ nō lȝ trāsigere sic. qꝛ ibi nō venit pena sanguinis īponēda. Itē trāsigi nō potest sup alimentis nisi auctore ꝑtore. ff. de trāsac. l. cū hi. in sum. Ergo no. ꝙ qdā sunt in qbus nec cōpositio. nec dispēsatio. nec trāsactio locū hȝ. Quō. n. posset fieri ꝑ amicabilē ꝯpositionē. vel dispositionē. vel ꝑ trāsactionē vt vir dimissa vxore aliā supinduceret. vel vt monachus talis exn̄s ꝓpriū hr̄et. de sta. mo. cuȝ ad monasteriū. vel vt subiectus in subiectōe ꝑdurās dn̄o nō obediret. vel supiori in licitis ⁊ honestis. In his ergo cū si. trāsactio locū nō hȝ. vt. c. fi. eo. ti. Effectus aūt trāsactionis est vt oīa istra ad cām spectātia sup que trāsactuȝ est: ⁊ qcqd aliud est qḋ opē partibus ferre poterat hoc sit vacuū ⁊ omni v̄itate cassatū. Et sola trāsactio validū ꝑpetuūq̄ȝ robur obtineat. vt. c. i. eo. ti. ſm gof. in sum. de trāsac.

¶ Transfuga dicitur q transit ad hostes.

¶ Trāslata legata dicunt̄ q̄ testator legatario adēpta trāsfert in aliū. s. auferēdo ab eo cui ꝑmo legauerat.

¶ Translatio est de sede ad sedē facta cōmutatio. vt cum ep̄s de vna sede ad aliā transfert̄. vnde quod hic appellat̄ trāslatio: alibi dicit̄ mutatio. vt. vij. q. i. mutatiōes. vel sic. Est ab vna eccl̄ia ad aliā regulariter trāsitio. pōt enim aliquis de minori ecclesia ad maiorē trāsferri. nā qui ꝓuehit̄ de minore ad maius ꝓuehit̄. vt. xciij. di. legimus. in fi. ⁊ ħ maxime de trāslatōe ep̄oꝝ. Unde translationū due sunt cause. ꝑma vtilitas cū in sua eccl̄ia īfructuosus est. scḋa necessitas. vt cū ꝑsecutionē patit̄ ⁊ hostilitateȝ. Et sunt tres cause trāsitus. ꝑma leuitas. secūda cupiditas. tertia humilitas. de hoc gof. in sum. eo. ti.

¶ Transmigrare. est de loco ad locum transire.

¶ Trapeçeta. idest campsor. vel mercator. xxiij. distictio. in nomine domini.

¶ Treuga. est securitas prestita personis et rebus ad tempus discordia nonduȝ finita. vt de treu. ⁊ pace. c. i. sed pax. Require. s̄. de. P.

¶ Tribunal ſm gof. est locus maioꝝ iudicum qui habent meꝝ īperiū ſȝ aço. in sum. C. de iurisdi. om. iudi. vel est locus vbi iudex ꝓ tribunali sedet. qui alias forus vocat̄ de. v̄bo. sig. forus. ⁊ est glo. in. c. i. de re iudi. li. vi.

¶ Tribunus plebis. est plebeus magistratus sic dictus. qꝛ populus romanus oliȝ erat diuisus in tres partes. ⁊ ex singulis singuli tribuni procurabantur. vel quia tribuni suffragio constituebantur.

¶ Tribunus qritū. i. militū erat rege exacto añ dictatores q ꝑfuit eqtatibꝰ postq̄ȝ partim ex plebe. ⁊ partim ex ꝑribꝰ alias partibꝰ militū creati sunt tribuni ꝯsulari ꝑtāte.

¶ Tributū est cēsus qui ꝑstat̄ rōne soli ꝓpꝛij a possidētibꝰ Dr̄ aūt tributū ideo qꝛ militibꝰ tribuebat̄. qui expeditiōi publice vacabāt. vnde ⁊ stipēdiū appellatur. vt. ff. de v̄bo. signi. l. ager. ⁊. ff. de publ. ⁊ vecti. l. i. §. hic titulus. super v̄bo īpendāt. in glo. Et in tribus nō hȝ locū ꝑscriptio. xvi. q. iij. §. potest. ij. v̄si. adhuc. C. de ꝑscripti. xxx. annoꝝ. l. cōperit. nec cōpensatio. C. de cōpensa. l. in ea. ⁊. l. ꝑcedē. ⁊. ff. de iure fisc. l. auferat̄. §. qui cōpensatio. vbi dicit̄ ꝙ in alijs duobꝰ mēsibus ꝓbato debito fit recōpensatio cū fisco ꝑterq̄ȝ in tributis. ⁊ in stipendijs.

¶ Tributarij dicunt̄ a tributo. qḋ a tribulatiōe deriuat̄.

¶ Tributaria actio. Require. s̄. de Actionibus.

¶ Triens est tertia pars assis quattuor ꝯtinēs vncias.

¶ Triēniū est tp̄s triū annoꝝ. vt. c. i. de ꝑscrip. Et īdicitur triēnalis ꝑscriptio que cōiter currit in vsucapione.

¶ Tricennium est tempus. xxx. annoꝝ. Inde tricennalis prescriptio. vt. c. vigilanti. eo. ti.

¶ Triplicatio ē q̄ duplicationē īfirmat ⁊ adiuuat actorē. Et sic deīceps q̄druplicatio ⁊c̄. Re. s̄. Duplicatio.

¶ Tripōdius. est as triplicatus. s. xxxvi. vncie.

¶ Triūuiri capitales dicunt̄ q carceris habebāt custodiā quoꝝ iteruētu aduertēdū erat in quosq̄ȝ hoīes facinorosos. quos etiā dicimus stratores a stringēdo. qꝛ in carcere custodiendos ⁊ reos dānatos puniebāt.

¶ Triumuiri monetales dicuntur videlicet eris ⁊ argenti vel auri conflatores.

De Tu

¶ Tuguriū dicit̄ eē tectū quod rebus vrbanis vel rusticis custodiēdis est deputatū. vel dicit̄ oē edificiuȝ qḋ magis ꝯpetit rusticis q̄ȝ vrbanis edibus ⁊ dicit̄ q̄si tegulariū. eo ꝙ tegat. ff. de ver. sig. l. domus.

¶ Turtibuli. alias tibuli siue tiguli dicunt̄ foramina per que fumus caminoꝝ exit. ⁊ idē dicuntur fenestre quibus calor balnei euaporat.

¶ Turpia verba. i. diffamatoria. si sūt spālia vitiāt legatū vel īstitutōeȝ sed nō exheredationē. sed gnālia turpia sūt apta punitōi. iō dispōnē punientē non vitiant. nō aūt sunt apta honori. iō dispōnē honorātē vitiāt nisi vbi voluntatē disponēdi significāt. verbi grā. testator dicit sic. Titio furi homicide vel adultero lego. x. legatū nō valet. vt. l. turpia. ff. ḋ le. i. qꝛ his verbis testator diffamat legatariū. ⁊ sic sensus est ꝙ vult eū magis grauare diffamādo q̄ȝ honorare. si volet valere legatū lex ciuilis nō admittit hāc voluntatē ī odiū diffamātis. vt in. l. turpia ꝑalle. Sed ibi. testator dicit. filiꝰ meus ipissimus male de me meritus heres esto. valet īstitutio. l. his verbis. §. i. ff. de here. īsti. qꝛ siue sit verū siue falsū ꝙ sit īpissimus constat tamen de persona. ⁊ ratio est diuersitatis in hoc casu ⁊ in precedenti ꝙ ꝑmus casus est in verbis specialibus. secundus autem ī generalibus. alij dicunt ꝙ in casu ꝓcedēti valet legatū sicut in isto. qꝛ constat de persona ⁊ de legato ei facto nisi aliud constet testatorem voluisse. vel nisi lex ciuilis sic disponat vt. s̄. dictum est. Itē ibi. filiū meū latronē ⁊ gladiatorem exheredo. valet exheredatio. l. ⁊ si pepit. in ꝑn. ff. de lib. ⁊ posthu. Rō quare valet exheredatio ⁊ non legatū vel īstitutio sic facta. quia verba diffamatoria apta sunt exheredatōi cum sint ad penā vel ad ꝓuatōeȝ bonoꝝ. sȝ secus in legato vel in institutione

¶ Tūc significat extremitatē tp̄is. l. si is legatū. §. sȝ si ita scriptū. ff. ḋ ꝯdi. ⁊ de. hoc fac̄ ad qōnē notādā. Si qs ita testat̄. si imꝑator nō venerit in italiā īfra quinquēniū: heres meus tūc. x. det titio. īꝑator morit̄ ꝑmo āno. an ticius pōt petere. x. Solutio. certe n̄ nisi post qnquēniū. Ad hoc semꝑ allegat̄ tex. ꝑal. ⁊ hoc qñ tp̄s apponit̄ ꝯditiōi ꝑtātiue. si v̄o ī ꝯditōe casuali apponit̄ si deficiat nō expectat̄. l. ħ iure. ff. de v̄. obli. Fallit nisi addat̄ dictio tūc. ⁊ hoc excerptū ē de elec. cōmissa. li. vi. vbi de hoc.

¶ Tutela ſm azo. i sū. est vis ⁊ ꝑtās in capite libero ad tuēdū cū q ꝓꝑ etatē suaȝ spōte se tueri neqt a iure ciuili data ac ꝑmissa. vt īsti. de tute. §. ē aūt. vis aūt dico de fcō. ⁊ ꝑtās de iure. vt talis sit tutor q ꝓpꝛia ībecillitate nō īpediatur nec a iurisditiōe repellat̄. q̄les sunt pupillus. furiosus. ⁊ q ꝑpetuo morbo laborāt. illi ꝓpter ībecillitatē corpis v̄l a ī tutores eē nō pn̄t. Sȝ femie q̄ q̄ȝuis sciūt res administrare pupillares. ⁊ ad id expediēdū vires habeāt. tamē a iure īstitutionū nō admittunt̄.

¶ Tutela testamentaria. Est quando pater dat filio tutorem in testamento

¶ Tutela datiua est quando vnus datus est tutor filio in testamento ⁊ non extantibus consanguineis idoneis ad tutelā. iudex ex officio suo dat tutorē.

¶ Tutela legitima est que defertur a lege secundū quam

R

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0149
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST